

1. We geloven in de verbondenheid met Gods volk Israël

2. Studie van pastor Jack Hayford, oud-president van The International Church of the Foursquare Gospel” WAAROM NÚ ACHTER ISRAËL STAAN?

3. Boekbespreking D. Prince “ De toekomst van Israël en de kerk”

4. Gebed voor de vrede van Jeruzalem

3 november 2019

1. We geloven in de verbondenheid met Gods volk Israël

We geloven in onze verbondenheid met Gods volk Israël. We geloven dat de Gemeente van Jezus Christus haar wortels heeft in het Bijbelse Joodse volk en dat er zegen rust in het liefhebben, zegenen, eren en respecteren van het Joodse volk.

Wij geloven dat God het volk Israël niet heeft verstoten, of dat de gemeente het volk Israël heeft vervangen, maar dat de gelovigen uit de volken door Jezus Christus mede-erfgenamen zijn geworden van de belofte. Wij geloven ook dat God zowel Zijn volk Israël als de Gemeente een bepalende, maar van elkaar te onderscheiden rol heeft gegeven in de uitwerking van Zijn heilsplan.

Onze bijzondere aandacht voor deze verbondenheid met Gods volk Israël uit zich onder meer in ons gebed om 'vrede voor Jeruzalem', themadiensten, Israëlbidstonden, ondersteuning van zendingsreizen naar Israël en 1x per jaar een extra offer voor projecten in Israël.

Regelmatig nodigen we sprekers uit voor thema-avonden en cursussen die onze werkgroep Israël organiseert. Hou de agenda in de gaten voor actuele informatie.

Wil je meer weten over onze verbondenheid met Gods volk Israël of over de thema-avonden en cursussen die worden georganiseerd? Dan kun je ook contact met ons opnemen via info@rafaelgoes.nl

2. WAAROM NÙ ACHTER ISRAËL STAAN?

door Jack Hayford

Israël is een land waarvan God zegt - en alleen dáárvan, profetisch, verlossend en bij herhaling - **“het land behoort Mij toe”** (Leviticus 25:23; Nieuwe Bijbelvertaling 2004). God verwijst naar Israël op een manier waarop Hij naar geen ander land op aarde verwijst. Israël werd geplant om een licht voor de heidenen te zijn.

De kerk was bij zijn geboorte eigenlijk geheel Joods en dit bleef zo tot het evangelie zich begon te verbreiden. Uiteindelijk reikte het evangelie tot Antiochië, waar de eerste gemeente uit de heidenen begon, de basis van waaruit het evangelie in de hele wereld verspreid werd.

In het boek Romeinen, de hoofdstukken 9 t/m 11, behandelt de apostel Paulus de vraag over de Joden in Gods voorzienigheid en bedoeling. Deze drie hoofdstukken staan binnen het geheel van de bijbel eigenlijk op zichzelf als een uitwerking van de theologie van Gods handelen met de Joden. De Joden waren de ‘eerstelingen’, het ‘eerste volk’ (via Abraham) met het begrip van een Verbondsgod. Vervolgens gaven zij de rijkdommen van die waarheid aan de wereld door en via hun bemiddeling kwam de Messias ter wereld. Het woord van God noemt de Joden de ‘wortel’ en de heidenen de ‘takken’. We worden er aan herinnerd dat, hoewel *“sommige (takken van de edele olijfboom) zijn afgebroken vanwege hun ongeloof en u dankt uw plaats aan uw geloof”*, wij niet hoogmoedig moeten worden, maar ontzag moeten hebben: *“als Hij de oorspronkelijke takken al niet heeft gespaard, zou Hij u dan wel sparen?”* Als alle heidenen zijn toetreden, zal *“heel Israël worden gered”* (Romeinen 11:16-27).

We leven in een ernstig stemmend moment in de geschiedenis, waarin wij als gelovigen in Jezus Christus worden opgeroepen ons aan de zijde van Israël te scharen. ***Wij zouden de mensen van het laatste uur kunnen zijn.*** We moeten niet afwachtend zijn ten aanzien van de profetie; ***we worden opgeroepen om vurig te bidden, voorbede te doen en te dienen*** overeenkomstig het woord van de Zaligmaker die zegt dat het niet onze zaak is te gissen wanneer het einde zal zijn. ***Onze verantwoordelijkheid is het te handelen in het Koninkrijk totdat Hij komt*** (Lukas 19:13).

Het gaat hier niet over politiek, maar over Gods Woord ... maar de politieke implicaties zijn enorm. De bijbel zegt dat er een tijd zal komen waarin alle naties van de wereld zich tegen Israël zullen keren. Het is zeer wel denkbaar dat dit gaat gebeuren in onze tijd die als hachelijk is te kenschetsen; *reden waarom wij juist nù aan Israëls kant zouden moeten staan.*

ACHT REDENEN OM ACHTER ISRAËL TE STAAN

- 1) **Iedere gelovige heeft de opdracht bij zijn beoordeling de Joden prioriteit te geven en vanuit zijn hart dankbaarheid terug te geven voor Gods werk door hen heen als volk.**

Begrip van de grondslag voor de aandacht die we de Joden schenken, houdt verband met begrip van **Gods orde** en de dingen die God heeft gezegd. Daarbij is een volk en een land betrokken.

- Iedere gelovige is verschuldigd bij zijn beoordeling de Joden prioriteit te schenken, omdat God dat doet.

- De Heer koos een volk ... Hij begon met het kiezen van een man met de naam Abraham. De Heer zei dat door het nageslacht van Abraham (met betrekking tot zijn vrouw Sara, die het beloofde kind Izak zou voortbrengen) alle volken op aarde gezegend zouden worden ... en ieder mens toegang zou krijgen tot de goddelijke zegen van God de Almachtige.
- In Genesis 12:3 zegt de Heer in het verbond dat Hij met Abraham maakt: *“Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou bespot, zal Ik vervloeken. Alle volken op aarde zullen wensen gezegend te worden zoals jij [of: door jou zullen alle volken op aarde gezegend worden].”*
 - Dit betreft niet alleen een volk (de Joden), maar ook een land (Israël).
 - God zal de volken beoordelen en met hen afrekenen overeenkomstig hun beslissingen, precies zoals Hij doet met mensen.
- De Heer koos hen met bedoelingen: *“... de Israëlieten, die God als Zijn kinderen heeft aangenomen en aan wie Hij Zijn nabijheid [NBG 1951: de heerlijkheid], de verbonden, de wet, de tempeldienst en de beloften heeft geschonken; omwille van het volk dat van de aartsvaders afstamt en waaruit Christus is voortgekomen. God, Die boven alles verheven is, zij geprezen tot in eeuwigheid [of: en waaruit Christus is voortgekomen - Hij die God is, Die boven alles verheven is en geprezen zij tot in eeuwigheid]. Amen.”*
 - **De aanneming:** Gods goddelijke keuze van het zaad van Abraham als een volk.
 - **De heerlijkheid:** de duidelijke aanwezigheid van God Die Zichzelf openbaarde.
 - **De verbonden:** verbintenissen die God maakt:
 - **Het Abrahamitisch verbond** ... God zegt: “Ik zal jou een volk en een land geven, en door dit nakomelingschap zullen de volken der aarde gezegend worden.” (Genesis 17)
 - **Het Mozaïsch verbond** ... de openbaring van de wet, gegeven als onderwijzing, is bedoeld ons tot Christus te leiden: verlossing door het bloed van het Lam.
 - **Het Nieuwe verbond** ... In Jeremia en Ezechiël spreekt God in bijna gelijklopende bewoordingen: “Want de dag zal komen dat Ik Mijn wet in hun binnenste zal leggen en nieuw verbond met hen zal maken en Mijn Geest in hen zal uitstorten.”
 - **Het grootste geschenk:** het wonder van het schenken van Jezus aan de mensheid. God had de wereld zo lief dat Hij Zijn enige Zoon heeft gegeven. Hij gaf Hem door de Joden, en Hij kwam als Jood. Jezus zelf zei, sprekend tot de Samaritaanse vrouw, “het heil is uit de Joden.”

De bijbel zegt het ons dus heel duidelijk: *het gaat over de wortels van alles wat betreft de openbaring van God aan de mensheid.* Het bewijs hiervan is het werkelijk bestaan van de Joden als volk en het feit dat zij als natie hersteld zijn. De strijd van nu gaat om Jeruzalem, om Israël, over de aanwezigheid van Joden en hun recht een land te bezitten. Slecht enkele volken zij bereid een blijvende toewijding te maken om de Joden en Israël bij te staan, maar de bijbel zegt dat God hen die dat doen, zal eren.

2) Onze plaats in Gods huidige orde verbindt ons overeenkomstig het Woord onlosmakelijk met de Joden als volk en daardoor met het land Israël.

Wanneer we ons geloof bouwen op de Verlosser die kwam door de Joden, treden we in een rij van hen die op God vertrouwd hebben overeenkomstig Zijn geopenbaarde genade en verlossende bedoeling.

- De bijbel verklaart dat u, als u de Heer aanneemt, geestelijk gesproken, een Jood wordt. (Romeinen 2:28,29, Galaten 3:26-29)
- Als u een gelovige bent, *kunt u niet èn in overeenstemming zijn met het geheel van de bijbel èn een passieve houding innemen ten opzichte van de Joden en Israël.*

3) God heeft ongeëvenaarde beloften gedaan met betrekking tot Israël die nooit herroepen zijn:

- Leviticus 25:23 - Het land is van de Heer en het is aan Hem om er over te beschikken en het toe te wijzen. *“Land mag nooit verkocht worden, alleen verpand, want het land behoort Mij toe ...”*
- Deuteronomium 32:43 - *“Laat alle volken Zijn volk toejuichen, ... de schuld van Zijn land en Zijn volk wist Hij uit.”*
- 2 Kronieken 7:20 - God zegt dat als het volk tegen Mij overtreedt *“... zal ik de Israëlieten verdrijven van het grondgebied dat Ik hun gegeven heb...”*
- Psalm 85:1,2 - *“U bent Uw land genadig geweest, HEER, U keerde het lot van Jakob ten goede, nam de schuld van Uw volk weg en bedekte al zijn zonden.”*
- Jesaja 8:8 - Dit land behoort God de Vader toe en het is het land van Zijn Messias: *“Ze zullen je land over de volle breedte overvleugelen, Immanuël.”*
- Jeremia 2:7 - De Heer zegt het volk waarom het verlies en de verwoesting van Jeruzalem zal komen. *“Ik leidde jullie naar een land vol boomgaarden ... Jullie kwamen er - en bezoedelden mijn bezit, mijn eigen land werd mij een gruwel.”*
- Ezechiël 38:16 - God spreekt tot mensen in de eindtijd die opstaan tegen Israël. God spreekt over een confrontatie die in Zijn land zal plaatsvinden. *“... zul je tegen Mijn volk Israël optrekken. ... zal Ik je naar Mijn land brengen, en als Ik alle volken ... laat zien dat Ik heilig ben ... ”*
- Joël 1:6, 2:18, 4:2 - In dit boek wordt drie keer naar het land verwezen als bezit van de Heer *“Mijn land is ten prooi aan een volk ...”* (1:6) *“Dan zal de HEER het opnemen voor Zijn land”* (2:18) *“... zal ik alle volken bijeenbrengen en wegvoeren naar de vallei van Josafat om daar een oordeel over hen te vellen. Want zij hebben Mijn volk Israël, Mijn eigendom, onder vreemde volken verstrooid, ze hebben Mijn land verdeeld.”* (4:2)
- Hosea 9:3 - verwijst naar de verstrooiing van Israël: *“Ze blijven niet in het land van de HEER: Efraïm zal terugkeren naar Egypte, onrein voedsel eten in Assyrië.”*
- Zacharia 9:16 - *“Op die dag zal God, de HEER, zijn volk als een kudde in veiligheid brengen. Als edelstenen in een kroon zullen ze fonkelen op zijn land.”*

Als het over Israël gaat, hebben we te maken met 1) een stuk eigendom waarover God stellige verklaringen gedaan heeft en 2) Gods volk waaraan Hij het land gegeven heeft. Het is voor de Schepper van alles een belangrijk punt, waarover niet te onderhandelen valt. **De zaken die God over Israël gezegd heeft, zijn nooit herroepen.**

- Het land behoort niet alleen God toe, maar ook heeft God het land voor altijd toevertrouwd aan Abraham en zijn kroost via Izak. (Genesis 17:7,8)
- *“Ik verborg Mijn gezicht voor je in laaiende toorn, één ogenblik lang, ... Mijn liefde zal nooit meer van jou wijken en Mijn vredesverbond is onwankelbaar”* (Jesaja 54:8-10)
- Dat Israël door zonde het land verloor en verstrooid werd, heeft geen verandering gebracht in Gods uitgesproken belofte om het voor altijd hun bezit te maken (lees Ezechiël 37:1-28).

4) Het huidige conflict in Israël is noch hun initiatief, noch bestendig door uitbreidingspolitiek van hun kant.

De algemene stellingname van de wereld is de Palestijnen tegenwoordig als de verdrukten te beschouwen, maar Israël verdedigt het land dat hen in 1917 krachtens overeenkomst is geschonken, wat bevestigd is in 1948 door de vergadering van de Verenigde Naties. Het doel van de Palestijnen is niet zich van een thuisland te verzekeren, maar Israël geheel te verdrijven. Teneinde de publieke opinie tegen Israël op te zetten, hebben de omliggende Arabische staten nooit een toevluchtsoord voor de Palestijnen aangeboden. De meerderheid van de wereld weet dit niet, en niemand neemt de moeite het te vertellen, omdat de sympathie door andere krachten onder de voet is gelopen.

5) Achter Israël staan betekent niet zich tegen Arabische volken als geheel te keren of Arabieren het recht te ontzeggen om in vrede, politieke veiligheid en in voorspoed in Israël te leven.

God is geen mens ongunstig gezind en zeker niet de Arabieren, de nakomelingen van Ismaël, de andere zoon van Zijn gekozen leider Abraham. Aan Israëls kant te staan vereist geen anti-Arabische houding en verlangt niet van ons om liefdeloos tegenover andere volken te zijn.

6) De meedogenloze vijandigheden van delen van de Arabische wereld hebben niet alleen politieke gronden, maar worden gedreven door geestelijke krachten die niet tevreden zijn voordat Israël ophoudt te bestaan.

De tegen Israël gekante krachten komen niet simpelweg van mensen die niet van Joden houden. We zitten gevangen in de stroom van *geestelijke krachten* die boven menselijkheid uitgaan, krachten die niet door politiek of overredingskracht tenietgedaan kunnen worden. *Deze krachten kunnen alleen verbroken worden door bemiddelende voorbede waarin machten en invloeden neergeworpen worden.*

7) Dezelfde geest die tot deze haat aanzet, keert zich evenzeer tegen zowel christenen als Joden en zal mettertijd mogelijk beiden vervolging brengen.

Zoals de bijbel precies aangeeft dat er twee getuigen zijn die in de eindtijd te Jeruzalem ter dood gebracht zullen worden (Openbaring 11), zijn er twee getuigen geweest die door de geschiedenis heen God vertegenwoordigd hebben: de Joden en de christenen.

De vijandschap en verbittering tegenover gelovigen staan op één lijn met die tegenover Israël, omdat er in de wereld een geest is tegen al wat God genoemd wordt en wat op Hem betrekking heeft.

- God als Schepper - Wie we onze aanbidding schuldig zijn
- God als Rechter - Wie we onze verantwoording schuldig zijn
- God als Verlosser - Die Zichzelf heeft laten zien door Zijn Zoon, Jezus
- God als de morele Wetgever van heel de mensheid - Wie we onze verantwoordelijkheid voor ons gedrag schuldig zijn.

8) Een bijbelse opdracht en een goddelijke toezegging roepen ons, op te gaan staan in het geloof, tot voorbede met verwachting en volharding met een belofte.

We worden geroepen nu achter Israël te staan omdat wij de mensen van het laatste uur zouden kunnen zijn. De Heer heeft ons geroepen mensen te zijn met morele en bijbelse

overtuiging, die wijs wandelen en kennis hebben van Zijn Woord. Hij zal hen eren die een blijvende toewijding maken achter het land te staan dat Hij alleen het Zijne noemt (Psalm 122:6).

STAPPEN DIE U KUNT DOEN OM 'ACHTER ISRAËL TE STAAN':

- 1) Voorzie u van betrouwbare informatie, vermijd dweperij en weiger 'blinde vlekken'. Herken de opstelling van de algemene pers. Beoordeel berichten met terughoudendheid maar niet vanuit ziekelijke angst. Zorg dat u vertrouwd raakt met de hoofdlijnen van de geschiedenis van het Midden-Oosten en dat u zich een beeld vormt van de gebeurtenissen in de voorbije eeuw.
- 2) Aanvaard met voortdurende trouw de bijbelse oproep te "bidden om de vrede voor Jeruzalem" (Psalm 122:6) en bid dat onze natie geregeerd zal worden in het licht van Genesis 12:1-3 "... Ik zal zegenen wie jou zegenen ..."
- 3) Overweeg biddend een bezoek aan Israël te brengen als een zaak van praktische ondersteuning.
- 4) Betoon vriendschap tegenover Joodse vrienden. Bevestig dat u als gelovige achter Israël staat vanuit een bijbels onderbouwde toewijding aan God.
- 5) Herken de terroristische instelling van radicale moslims, maar wees hoffelijk tegenover de anderen.

Treed handelend op, want het is een beslissende, belangrijke tijd. De krachtmeting die we nu onder ogen zien, is zo nauw betrokken bij het zich keren van de volken tegen Israël en tegen degenen die overgebleven zijn om naast hen te staan.

Het beslissende punt zal zijn "Wie is vóór Christus en Zijn weg, en wie niet?" De Heer heeft ons geroepen een volk te zijn dat zijn uitwerking op mensen heeft en dat zal standhouden met morele en bijbelse overtuigingen in ernstige kwesties ... en dit is daar één van.

3. Boekbespreking

Derek Prince “De toekomst van Israël en de Kerk” 1992, Nederlandse vertaling 1994, uitgave DPM Nederland, ca. 100 blz., ISBN 90 75185 01 4, prijs € 9,00.

Het grootste deel van de profetieën over de geschiedenis van Israël is al in vervulling gegaan. De rest zal net zo nauwkeurig worden vervuld. Ook de kerk heeft haar profetieën, bij monde van Jezus en de apostelen. Ook de kerk dient haar bestemming te kennen. De lang gescheiden wegen van Israël en de kerk komen weer samen.

Dat Israël zo in de belangstelling staat, is door de unieke plaats die dat volk en land in Gods plan inneemt: het herstel en de verlossing ervan. Dat zal ook het einde betekenen van satan als de ‘god dezer eeuw’. Vandaar zijn misleiding over het Midden-Oosten conflict.

In dezelfde tijd dat de kerk zich als vervanger van Israël ging zien, begon de leer van de kerk af te wijken van de zuiverheid van de apostolische openbaring. In een lange lijst Nieuw-testamentische teksten wordt aangetoond Israël = Israël.

Er zijn drie teksten waarin het woord Jood (Yehuda, geloofd, geprezen, lof) een afgebakende betekenis heeft, Romeinen 2:28,29 (besnijdenis van het hart, dan lof van God) en Openbaring 2:9 en 3:9. Voor het overige geldt: Jood = Jood.

Er zijn twee teksten waarin Israëliet of Israël een specifieke betekenis heeft, Romeinen 9:6-9 (niet allen zijn Israël) en Galaten 6:15,16 (nieuwe schepping ... Israël Gods). Hier bedoelt Paulus ‘Messiasbelijdende Israëlieten’. Voor het overige geldt: Israëliet = Israëliet. In het Nieuwe Testament is Israël nooit de kerk.

De kerk (ecclesia, samengeroepen) is een groep mensen die apart gezet zijn voor een bepaald doel. De kerk is geen organisatie, maar een organisme, het lichaam van Christus, verbonden met het Hoofd.

Israël en de kerk zijn beide ‘Gods keus’. Dat wekt weerstand op. Maar God is soeverein, Hij doet wat Hij wil, wanneer Hij wil, op Zijn manier.

De term ‘overblijfsel’ (o.a. Romeinen 9:27) is een vaak terugkerend thema. Wanneer wordt gesproken over ‘gans Israël’ (Romeinen 11:26), is dat het door God uitverkoren deel (Romeinen 11:5,6), het ‘Israël Gods’.

Het is gemakkelijk fouten van Israël aan te wijzen. Israëls profeten deden dat nog beter, maar zij spraken ook luid en duidelijk over het herstel van Israël.

Eerst zal er zijn herstel van het land, daarna herstel als volk van de relatie naar God.

Gods belofte van Israëls herstel is niet gebaseerd op iets goeds van hun kant, maar alleen tot Zijn verheerlijking. De fysieke terugkeer naar het land is voorspel op verzoening met Hem. God is Heer van de hele aarde en van alle mensen. Hij heeft Zich echter speciaal toegewijd aan een klein strookje land en aan de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob. Dit verbond is een eeuwig verbond, bevestigd met een eed. In een lijst Oud-testamentische teksten wordt dit aangetoond. Daarbij doet Israëls ontrouw Gods trouw niet teniet. Hoe zou het anders overigens met de kerk moeten gaan?

God deelt de volken hun land toe. Dat betekent niet dat er in Israël geen plaats is voor Arabieren. God heeft ook oog voor de vreemdeling (Ezechiël 47:21-23). Maar God laat Zijn land niet verdelen (Joël 3:2), hoe verenigd de naties daarin ook zijn.

De vreselijke verdrukking van de holocaust werd tot de wedergeboorte van Israël als natie. Zoals er in de liefde twee dimensies zijn, verticaal (God) en horizontaal (de naaste), is het ook met de rechtvaardigheid, verticaal, Gods recht op het mensdom en horizontaal, de verhouding van mens tot mens. Gehoorzaamheid aan God zal de weg openen naar vrede in het Midden-Oosten.

Als God Zijn eigen volk niet gespaard heeft, hoe zal het dan de kerk vergaan wanneer die ongehoorzaam is aan de Grote Opdracht?

Wij kiezen niet voor God, Hij koos voor ons (Johannes 15:16). God kende ons, koos ons, bestemde ons leven. Hij riep en is getrouwd.

Een vruchtbaar leven als christen gaat niet in eigen kracht, maar in eenheid met Jezus (Johannes 15:5 over de ranken).

Het doen van wonderen in Jezus' naam is nog geen bewijs dat men een volgeling van Jezus is in nederigheid, reinheid, heiliging, volharding en het lijden om Zijns naams wil. Veel christenen worden vervolgd of moeten lijden. Zulke dingen kan God gebruiken om van ons de mensen te maken die Hij wil.

In deze 'duistere plaats' die de wereld is, gaf God een lamp die schijnt, het profetisch woord. Dat licht is de enige betrouwbare informatie over het Midden-Oosten. We zien vervuld worden Jesaja 43:5,6 'breng mijn zonen van verre en mijn dochters van het einde der aarde'. We moeten verkondigen dat God die Israël verzamelde, het ook zal beschermen. Hij zal Zijn plannen en beloften voor Israël vervullen.

Een ander geestelijk wapen is volgens 2 Kronieken 20 de kracht van lofprijzing.

Behalve verkondiging en lofprijzing is er het gebed voor de verlossing van Israël. Er zijn in China en Afrika groepen christenen die (zonder informatie of preken over Israël) een bovennatuurlijke gebedslast voor Israël hebben gekregen.

Aan Paulus werd het geheim getoond dat er een gedeeltelijke verharding over Israël is gekomen, totdat ... (Romeinen 11:25,26). Nadat het volledige aantal heidenen is bereikt, richt God zich op het overblijfsel van Israël. Het lijkt erop dat dit een geleidelijk proces zal zijn, maar zij zullen Hem aanschouwen ...

Conclusies: Het profetisch woord van God is de enige betrouwbare bron. De toekomst van Israël en de kerk ligt vast van vóór de grondlegging der wereld. Het is alleen door genade. Verdrukking zal Israël en de kerk niet bespaard blijven. Christenen uit de heidenen danken hun geestelijke erfenis aan Israël; dankbaarheid in de vorm van voorbede is op zijn plaats. Alleen de komst van de Messias zal gerechtigheid en vrede in het Midden-Oosten brengen. Shalom al Jisraeel,

Jan Bart, februari 2007

3. Gebed voor de vrede voor Jeruzalem

September 2018.
Jan Bart

Opdracht

In Psalm 122:6-8 staat de opdracht 'Vraag om vrede voor Jeruzalem'. Vrede is meer dan afwezigheid van oorlog, het is harmonie, veiligheid, volledigheid, volkomenheid, welzijn, welbevinden. Vragen om vrede voor Jeruzalem is eigenlijk bidden om de komst van Jezus de Vredevorst. Vrede komt wanneer Israël zal roepen: 'Gezegend Hij, Die komt in de Naam des Heren' zoals Jezus zei in Matt. 23:39 en Luc. 13:35 Gij zult Mij van nu aan niet meer zien, totdat gij zegt: Gezegend Hij, Die komt in den Naam des Heren! Dit was al eerder gebeurd bij Jezus' intocht in Jeruzalem, Matt. 21:9, Marc. 11:9, Luc. 19:38 en Joh. 12:13.

God en Israël

De geboorte van Izak, een van de stamvaders van het volk Israël, was een scheppingswonder. God heeft dit volk geschapen tot Zijn eer, en om Zijn lof te verkondigen, Jes. 43:7,21. God heeft dit volk uitverkoren om Zijn eigen volk te zijn, Deut. 7:6-8. Met dit volk heeft God verbonden gesloten die nooit herroepen zijn. Aan dit volk heeft God beloften gedaan die nog niet allemaal vervuld zijn. Aan dit volk heeft God Zijn macht en heerlijkheid laten zien, maar ook Zijn liefde en Vaderhart getoond. Mozes moet tegen de farao van Egypte zeggen dat Israël Gods eerstgeboren zoon is, Ex. 4:22. God noemt Efraim een lievelingszoon, een troetelkind, Jer. 31:20. De profeet Hosea beschrijft hoe Israël Gods zoon is, welke moeite God Zich voor deze zoon getroost heeft, hoe hij God teleurgesteld heeft, hoe God hem gestraft heeft, maar ook dat Hij hem nooit zal vernietigen, Hos. 11. Onze Vader is ook de Vader van Israël. Jezus onderwees Zijn discipelen niet iets nieuws toen Hij hen in Matt. 6 het 'Onze Vader' leerde, Jes. 63:16 en 64:8. God ging onder ede een verbond met Israël aan en zo werd Israël de Zijne, Ezech. 16. Deze verbondsluiting is een huwelijksluiting, hoewel Israël vaak van God afdwaalde, waardoor God moest zeggen 'zij is mijn vrouw niet en Ik ben haar Man niet', Hos. 2:2. Maar God blijft trouw en zal Zich Israël tot bruid werven voor eeuwig, door gerechtigheid en recht, goedertierenheid en ontferming, Hos.2:19,20.

Israël en wij

Paulus zegt dat de kinderen van Israël geliefden zijn om der vaders wil, Rom. 11:28. God heeft Zijn volk niet verstoten, Rom. 11:1, daarom mogen ook wij het volk Israël niet verstoten. Onze God, Die Zich verbond met het volk en land van Israël, mogen wij niet losmaken, niet los zien van Israël. Het volk Israël, vrouw en zoon van God, mogen we niet beschouwen als een volk zoals alle andere volken, mogen we niet los zien van God.

God koos Israël om de wereld via dit volk te zegenen. Aan het volk Israël heeft God Zijn woorden toevertrouwd, Rom. 3:2. Alle schrijvers van de bijbel waren Joden. Zij hebben de Bijbel zorgvuldig bewaard en aan ons doorgegeven. Vanuit dat volk is de Messias voortgekomen, Rom. 9:5. Hij is de Koning der Joden.

In onze beleving kan Israël ver weg zijn, iets uit het verleden. Maar op het moment dat wij verlost werden uit de macht van de duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde, Kol. 1:13, werden wij weggesneden uit de

wilde olijfboom en geënt in de edele olijfboom, Rom. 11:24. We zijn daarom geroepen om door ons gebed de weg van de Messias te bereiden, geroepen om te bidden dat de Heer een vurige muur rondom Jeruzalem zal zijn. Bidden om de vrede van Jeruzalem is bidden om de komst van het nieuwe Jeruzalem en het Koninkrijk van God. Er is een geestelijke strijd om Jeruzalem omdat vanuit Jeruzalem Gods Koninkrijk gevestigd zal worden. De tegenstander wil Gods bedoeling met Jeruzalem verhinderen. Laten we daarom zijn als wachters die nooit zullen zwijgen, bidders die Hem en zichzelf geen rust gunnen, totdat Jeruzalem weer gesteld is tot een lof op aarde, Jes. 62:6,7.

Jack Hayford, de voormalige voorzitter van FourSquare waarbij ook Rafaël Nederland is aangesloten, schrijft hierover: We leven in een ernstig stemmend moment in de geschiedenis, waarin wij als gelovigen in Jezus Christus worden opgeroepen ons aan de zijde van Israël te scharen. Wij zouden de mensen van het laatste uur kunnen zijn. We moeten niet afwachtend zijn ten aanzien van de profetie; we worden opgeroepen om vurig te bidden, voorbede te doen en te dienen overeenkomstig het woord van de Zaligmaker die zegt dat het niet onze zaak is te gissen wanneer het einde zal zijn. Onze verantwoordelijkheid is het te handelen in het Koninkrijk totdat Hij komt, Luc. 19:13.

Informatie op ons Intranet, bij “over ons” over Israël

Israël boeken

Over Israël zijn ook boeken te vinden in de bibliotheek van Rafaël Goes (in De Basis

Aanbevolen boek: *De bergen van Israël*, door Norma Archbold
Waarom de Westelijke Jordaanoever bij Israël hoort

Krijn Verhage heeft dit studieboek gelezen als huiswerk voor zijn studiereis naar Israël voorjaar 2013. Het heeft zijn ogen verder geopend voor Gods bemoeienis met Zijn volk en het land dat God aan Abraham en zijn nageslacht heeft beloofd. Als je het boek ook leest, is hij benieuwd naar je reactie: krijn@rafaelgoes.nl

Op [intranet/studie en visie](#) kun je meer informatie vinden over Israël.